

Abstrakt

Cílem této práce je zjistit, jakým způsobem ovlivňuje vlastnictví jaderných zbraní 1) ruskou zahraniční politiku v ukrajinské krizi, 2) vztahy mezi NATO a Ruskem. Z tohoto důvodu práce mapuje přehled vzájemných vztahů NATO – Rusko od Budapešťského memoranda z roku 1994 do současnosti. Na teoretickém základě konceptu jaderného odstrašení a především pak na modelech krizové signalizace s tímto konceptem úzce souvisejících práce vytváří typologii ruských signalizačních aktivit v jaderné dimenzi. Na základě zmapování těchto aktivit poté práce dochází k závěru, že Rusko využívá hrozeb použití jaderných zbraní v rámci svého přístupu k ukrajinské krizi a rovněž míra ruské signalizace vykazuje podobný vývoj jako vztahy s NATO.